

Ya Siz Kendinizi Nasıl Bilirsiniz 2

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Haziran 2024

“Dünya dediğimiz rüyalar âlemi, bir uykudagezerin şaşkınlığı içinde kapısından giriverdiğimiz bir evse eğer, edebiyatlar da, alışmak istediğimiz bu evin odalarına asılmış duvar saatlerine benzerler,” diyor, Orhan Pamuk Kara Kitap adlı eserinde.

Diri bir özlemde saklı ölgün ten ölümcül taarruzu kurşun askerlerin ve anlaşılmanın verdiği hüküm: Soyтары bir sitemde buluyorum kendimi derken kayboluyorum.

Semazen imgelerle tozu dumana katıyor kalemim ve hatırşinas bir sevgiyle bir aşkla çözülüyor dizlerim derken dizelerim ve işte ve işte ruhumun tozlu raflarına dizemediğim kadar sözcük diziyorum aslında yaralı kalbimin un ufak edilmiş suretinde ve insanların kayıtsızlığında tüm ama tüm söküklerimi dikiyorum.

Adını koyamadığım bir arayış bir hüznün çizelgesi belki de var oluş ki varlığıma eşlik eden sadece insanların yokluğu yoksunluk olarak addedilen kimsesizliğim ve kilitli çekmecelerim...

Çekincelerim var misal.

Çekemeyenler var gıybet ile hemhal.

Çemkiren zalimse zulümlerle iştil ve:

Artık neye meyyal ise ruhumun dikiz aynasında saklı biliyorum ki ben en çok kendime en çok çocukluğuma sadece dünüme hasretim.

Yorgunluğumun kıblesi.

Tavaf ettiğim Aşkın Kâbe'si.

Sefil yüreğimi titreten sesler yok artık lakin sözcükler var ve imgeler ve şiarım şiir oysaki ben namı almış yürümüş bir şair olmaktan çok uzak aslında dünü iken tuzak ve işte afallıyorum ne zamanki kalemim çorak çöle dönsün ne zamanki hizalayamayayım duygularımı ve işte duruşumu daha da dik bir konuma getiren soyтары sessizliğin yankısında ve yansımasında saklı iken ölümden beter olan ve ben telaşla seviyorum yetmiyor yazıyorum yetmiyor kitap kurdu olduğum o uzun yılların yeşerdiği edebiyatın coğrafyasında anladığım o ki:

Ben sadece edebiyattan filan da ibaret değilim.

Kolumun altında kalın bir hikâye dosyası.

Kolluk kuvvetim iken hayal dünyam.

Korumacı hayatımın aslında bir kozadan ibaret olduğu ve işte tek kozum: sevgiyle eşleşen bir nefer bir yürek bazen bir kaos bazen sınır ihlali bazen doz aşımı ve rengi kaçan kimi insan gibi olmadığım kadar duyguların minvalinde nasıl da renk veriyorum.

Sözcükler dil yaram.

Aşk ise yüreğimi k/özleyen.

Surdan serden kumdan kaleler ve feraha çıkmanın diğer adı ve ben illa ki kalemimle hasbihal etmeliyim ki böylelikle daha çok insanı yüreğime alayım ve de onlar beni yüreklerinde saklasınlar.

Bir sakınca belki de hayal dünyamın ıslığı.

Bir sevecen gülüş iken bir şiire yolumun düştüğü ve şiirden yüreğime uzanan o yol o köprü ve işte ilhamın eşliğinde kalemimle yazmaya doyamadığım şiirler ve hikâyeler belki de binlerce deneme ve nesir birkaç roman ve...

Topa tutulmasam da yağmura yakalanıyorum ve iyi ki de:

Yeşeren ruhum.

Yeşeren gözlerim ve yaşaran.

Kemale ersem bile bin yaşında bir çocuğum ben:

Söyleyemediklerimi bir ömür kimselerle paylaşamadığım kadar kalemimle hem ifa hem ifşa ediyorum iç dünyamı.

Bir çürük diş gibi ya da ayarı bozulmuş bir piyano.

Fildişi tuşlarında yalnızlığımın da bekası iken çocukluğumda nasıplendiğim o duvar piyanom gerçi üstünden yıllar geçti ama ne babamın kızgın sesini unutabiliyorum ne de çiroz piyano öğretmenimin parmaklarımla hızlıca vuruşunu.

Diklendiğim kadar da var hani dünyanın ve insanların sonlanmayan yaptırımları...

Direttiğim kadar da var hani: mademki mesleğimdi uyumsuz olan ve arayışlarım ve dinmeyen insan sevgim yolumun Rabbimin Dergâhına çıktı.

Modern zamanın dervişiyim belki de zikrime eş olansa sadece fikrim değil ve yaza yaza çoğaldığım ve yana yana yaşadığım ola ki yazmadığımda günün de ilhamın pimini çekip de infilak ettiğim bir o kadar yazılası şiirlerim ve denemelerim ve hikâyelerimle örülü bir mayın tarlasında yürümekle de eş değer çabaladığım ve emek verdiğim ve içime tek nefeste çektiğim.

Hayatın gerçek yüzünü ise çok geç fark edebilmişken.

Sözcüklerin nüansı ve valsı benim için bir servet değerinde iken.

Yalnızlığımı sonlandıran ise kalemim sayesinde yolumun kesiştiği ne çok insan.

Kısaca hayata tutamağım kalemim devreye girdikten sonra kendime ve çocukluğuma öykündüğüm kadar öldürdüğüm nefsim ve dünüm ve dününde kalan acılarım elbet erbabı değilim hayatın ve de sihirli değneğin hali hazırda şarıl şarıl akan hayal çeşmemden ne de çok hüznün akıyor ve ben yazarak sağaltıyorum acılarımı açamadığım bir kutudan elime geçen ne de değerli bir açılım ve geçirdiğim evrim...

"Bende o şaşkın uykuda Gezerlerden biri olduğumu fark ettim. O an yönümü duvarımda asılı edebiyatlara çevirdim. Bir baktım ki vakit vedayı gösteriyor. İçimde hafif bir rüzgâr esmeye başladı. Gözlerimdeki perdeler aralandı.

Vedanın tadını hissettim. Önlenemez bir çaresizlikle büyüyordu ve sözcükler... Asimetrik bir kargaşayla çoğaldılar. Anlatılamayanların karanlık sokağına sığındılar. Ürkek adımlarla yaklaştım. Her birine dokundukça, sayfama döküldüler. Kalbimden çekilip birer birer düştüler." (Alıntı)

Usta romancı Pamuk'un da vurguladığı üzere:

"Çok talihsiz bir zamanda karşılaştık. Ve de:

Şairi önce asacaksın sonra da darağacının altında ağlayacaksın."

Edebiyatın kalıcılığında esir düşmenin güzelliği ve umudu ile yazıyorum ve hücrelerime kadar hem

edebiyattan hem de duygulardan ibaretim...

Hayatımın iki çeyreği ve son yıllarımın en büyük lüksü hatta tek lüksü iken anlamlandırmak ve de anlaşılmanın gayreti içerisinde sözcüklerdir benim meşrebim ve edebiyatın çekiciliğinde hayatımın nerede ise tamamında iyi bir okuyucu olmanın verdiği hem coşku bir o kadar yetinememe duygusu ile yazıyorum yazılarımı ve şiirlerimi bilip bilmeden ve de ansızın içine düştüğüm bu ateşte yanmanın ve yazmanın güzelliğini ve de acısını yaşıyorum demek ki gözüm açık gördüğüm göreceğim rüya da asıl şimdi başlıyormuş ve ucu yanık yüreğimin külünden sözcüklerinse gülünden ibaret o tabiat harikası evrenin sunumunda yeşerdiğim kadar yaşıyor ruhum ve sözcüklerin üzerini örten tülün de artık olmadığını görmek bana huzur ve ilham veriyor:

Sadece ben ve kalemim ve de hayatın durağanlığından sıyrılıp dinmek bilmeyen coşkumu ve hüznümü ve tüm benliğimi okuyucularla paylaşmanın verdiği mutluluğu da hiçbir şeye değişmeyeceğim kadar da gerçeğim...